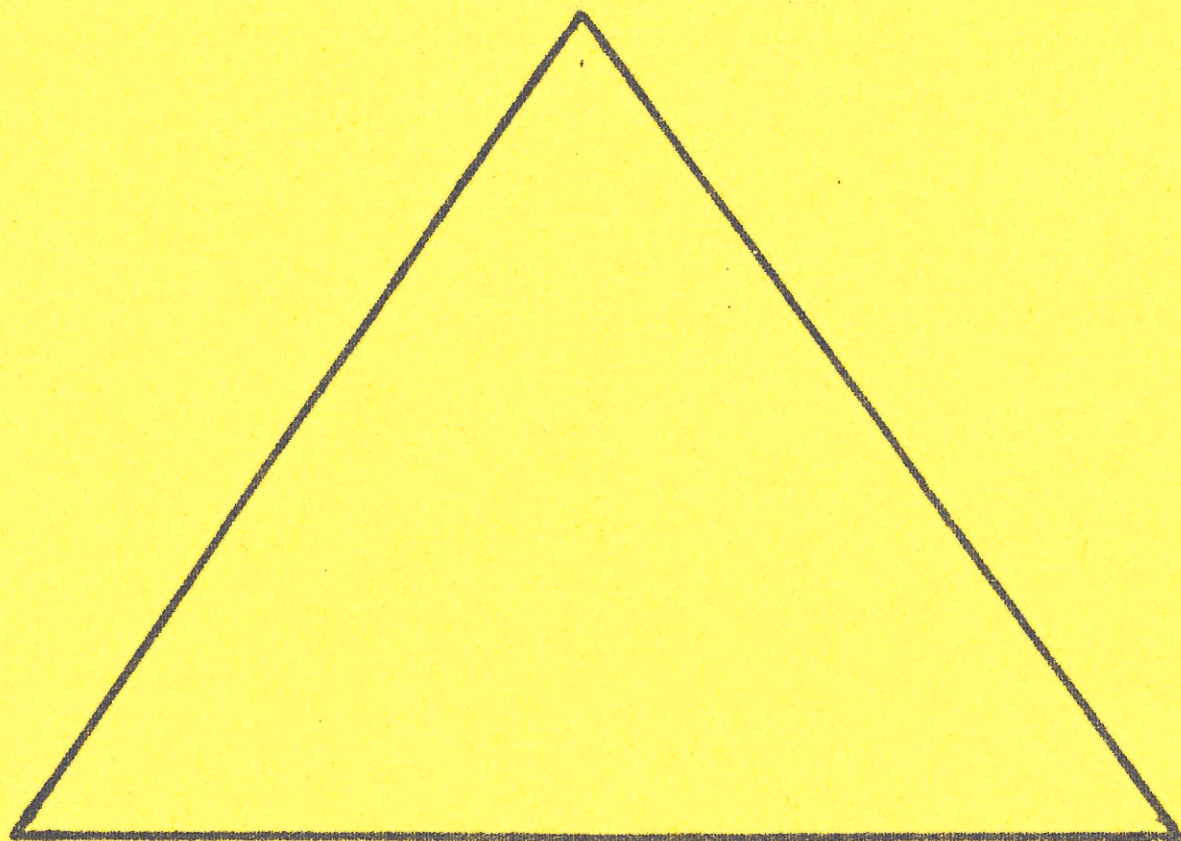

mitten

VÄNSTER

HÖGER

DET POLITISKA FÄLTET ÄR TRE-DELAT !

Information från
Mittenförbundet r.f.

2/76

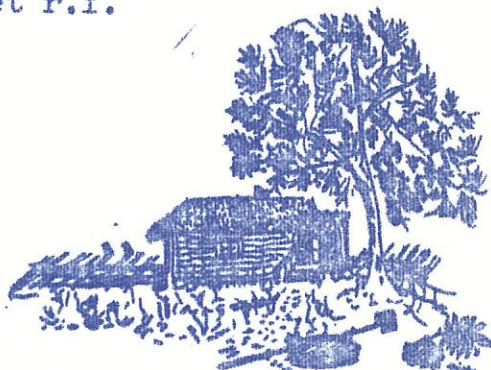
M I T T E N I N F O I I

1976 - 05 - 20

Utgiven av Mittenförbundet r.f.

Ansvarig redaktör:

M-B Höglund

Mittenförbundet har fått en ny lokalavdelning sedan sist och den består av sjukvårdsstuderandena i Helsingfors. Tyvärr har vi inte ännu lyckats få in något bidrag från dem till föreliggande infoblad. Men vi får hoppas på det bästa till nästa blad och det blir till hösten. Vid det laget kan man också räkna med att Sjukis avdelningen har hunnit dra upp fastare riktlinjer för sin verksamhet.

I övrigt innehåller detta blad guldkorn från förbundsordförande, rapport från Vasa-Mitten, en syn på kvinnor och män av Birgitta Åmossa, en litteraturkommentar av red. och Mittenförbundets ställningstagande till Wahlbeck.

TREVLIG SOMMAR !

M-B

FÖRBUNDSORDFÖRANDE

YTTRAR SIG :

Frågan om Mittenförbundets politiska verksamhetsbas tycks komma upp till diskussion med jämna mellanrum. "Gröngölingen" i Studentbladet har kvittrat toner som uppenbarligen har ett visst stöd inom Helsingfors universitet. Toner som talar om att man inför det kommande studentkårsvalet skulle bilda ett valförbund som skulle bestå av mittenförbundare och obundna och, hör och häpna, klart uttalade högermän; det skulle bli ett icke socialistiskt, allsvenskt valförbund.

Det är frågan om en nyorientering. Hittills har vi inom Mittenförbundet jobbat för vår ideologi. (Det finns för övrigt återgivet i vårt principprogram.) Som en del av vår ideologi har vi bevarandet av den kulturella särart som bl.a. finlandssvenskarna har. Men att vända saken på huvudet så att vi utgår från språket när vi gör politik, det är en nyorientering. Enligt min mening en farlig nyorientering, eftersom man löper risk att inte bara förlora sin profil, med allt vad det innebär av förlorad identitet och målsättning, utan också att bevaka de svenska frågorna sämre. Det är nämligen inte likgiltigt vilken sorts politik man för för att förbättra de finlandssvenska studenternas förhållanden och det räcker ingalunda med att den är svensk. En riktig politik måste bygga på de decentralistiska principerna.

Argumenten för ett dylikt "nytänkande" är naturligtvis valtaktiska. Och det är utan tvivel ett faktum att man får fler röster om man bräddar basen. Men frågan är vad det får kosta politiskt att värva röster på det här viset.

För mig förefaller det kosta alldeles för mycket. Vi har ett välfungerande förbund, som har en politisk såväl som ideologisk roll i Svenskfinland. Låt oss slå vakt om det.

Peter Backa

DEN LILLA RÖDA STUGAN...

med potatisland och en ko

Vad är mittenideologin egentligen? Den lilla röda stugan med granskog susande omkring som det heter i sången? Inte nu precis. Men vad är det då frågan om? Vet den som inte är till exempel studerande något om mittenideologin. Det är kanske smått dåligt.

Härpå följer naturligtvis frågan VARFÖR? Mittenförbundet informerar ju, skickar ut puffar och referat, ställningstagande och tyckande till tidningarna. Skall nu inte det här räcka? Det gör det nog inte. Det finns stor risk för en klyfta mellan den icke-studerande eller den institutstuderande ungdomen (för att nu bara ta ett exempel) och de där som sitter vid något universitet i Helsingfors eller Åbo eller i Vasa och tycker om det praktiska livet.

Vad är det då som behövs? Det ideologiska seminariet, jo. Det är en gudasänd tanke och man kan ställa stora förhoppningar på resultatet av diskussionerna och de texter som skall bli till. Resultatet skall alltså bli en Mittenbok, en faktabok där olika aspekter av det samhälleliga livet skärskådas ur mittenprincipernas synvinkel.

Men det här räcker inte. Hur många läser faktaböcker? Hur pass politiskt intresserad skall man vara för att läsa en sådan faktabok? Skall man redan vara mittentillvänd för att boken överhuvudtaget skall observeras?

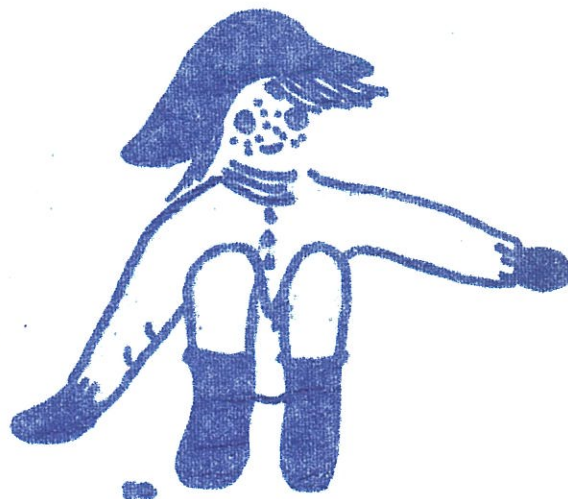
Det som behövs är mitten-SKÖNLITTERATUR. Ja, just det. Sådant läser folk, för att nu ta till en synnerligen väl använd fras. Det finns tillräckligt med unga aspirerande och begåvade skrivare bland mitteniterna. Hur skulle det vara...?

Över huvud taget präglas den nuvarande finlandssvenska litteraturproduktionen av en syn bakåt i tiden, ett rotande bland minnen. Tänk efter, vilka är de mest omtalade böckerna bland årets finlandssvenska kap. Inte en enda rör sig med aktuella problem, inte en enda skildrar ungdom NU, inte en enda har några ambitioner på att ge en framtidssyn.

Vilken chans, vilken chans, tänk att åstadkomma en aktuell nutids- och framtidsaktuell bok. Med mittenideologin som utgångspunkt.

Jag väntar, jag väntar.

M-B

DET BLEV EN PEDAGOGISK FAKULTET I VASA

och den ligger ju nästan MITT i Vasa så vad är då naturligare än att det också blev en MITT i Vasa och från den kommer nu här hälsningar

MITTEN VID PED. FAK. :

I studentkårsvalet senaste höst hade vi sju kandidater uppställda och av dem blev tre invalda i fullmäktige. De stora röstmagneterna i valet senaste höst var Folke Öhman, Lasse Varstala och Christer Svedmark.

Förutom Mitten verkar vid PF socialistiska vasastuderande (förkortat SoVas), vilka inte fick in någon representant i fullmäktige. I Vasa vid PF finns ingen höger, liksom till exempel vid Soc & kom i Helsingfors.

Den mest aktuella frågan vid PF är för närvarande förvaltningsreformen vid Åbo Akademi. Mitten i Vasa går här på samma linje som man gjort tidigare i liknande frågor, d.v.s. att få till stånd en överföring av beslutsfattandet från centralförvaltningen i Åbo till Vasa i så hög grad som möjligt. Mitten anser att förvaltningsreformen bör genomföras så snabbt som möjligt och har därför gått in för att genomkänna huvudprinciperna som fastslagits i KRAF, även om de inte kan anses uppfylla kraven på demokrati i alla avseenden.

I nu kommande verksamhet vill Mitten i Vasa peka på de missförhållanden som råder då det gäller utbildningsförhållandet till skolor ute i svenskbygderna. Framför allt vill Mitten gå in för en utbildning som lämpar sig för lärare i skolor med sammansatta klasser. De absolut flesta skolorna i Svenskfinland är skolor med två eller tre lärare, varför detta också bör beaktas mera än

hittills vid uppläggnngen av undervisningen. Som det nu är utbildas klasslärare för stora skolor och dessa finns inte ute i glesbygderna där lärarbehovet är stort.

Och det här sades i

MITTEN

av pedagogiska fakultetens

lärarstuderande (i Vasa, obs !)

- ÄR DET HÄRIFRÅN MAN KOMMER TILL VASA ?

BIRGITTA ÅMOSSA : FRAKTISK JÄMLIKHET

Många människor saknar fantasi att förstå innebörden av jämställdhet. Irritationen kan bero på en vidskeplig fruktan att fingra på ett könsrollsmönster, som man tror är biologiskt naturligt. Jämställdheten upplevs som ett hot, människorna blir osäkra på sina roller. Det krävs självförtroende att bära upp förändringar.

Häromsistens när Svenska Kulturfonden rikligt strödde omkring sig pengar förekom bland annat att ordförande Levi Ulvens med myndig stämma att en viss fröken skulle avhämta sitt stipendium. Denna fröken är filosofielicenciat, men tituleras "fröken". I bordsplaceringen vid middagen som följde namngavs alla kvinnor med titeln fru eller fröken trots att de flesta hade egna titlar ekon.mag., fil.lic., pol.kand., något som de gärna skulle ha sett i anslutning till sitt namn. Däremot angavs alla män med akademisk eller annan titel.

Det sitter hårt och djupt. Man kanske har uppfattat att kvinnor börjar studera, men däremot inte att de avlägger examen. Detta är ett tecken på oroande diskriminering av dags dato. Jag tror inte vi kommer åt den på annat sätt än genom att direkt tillrättavisa personerna som gjort sig skyldiga till diskrimineringen. Efter en näsbränna tänker sig nog den skyldige bättre för nästa gång. Vad hade varit bättre än att den kvinnliga filosofielicentiaten som titulerades fröken förslagsvis skulle ha meddelat sin egentliga titel inför publik, när hon avhämtade stipendiet. Hela publiken skulle ha kommit ihåg detta och alla män av gamla stammen hade säkert anpassat sig till situationen på önskat sätt i framtiden. Men till

det krävs självförtroende. En erfarenhet är att mänskorna brukar tänka och handla femtio år efter sin tid och på det viset missa poängen i det som håller på att hända nu.

Vår personlighet utvecklas ur ett samspel mellan känsla och saklighet, styrka och svaghet, regler och undantag, ur förmåga till intimitet och distans, till rutin och förnyelse. En hel mänska blir vi bara genom erfarenhet av hela registret. Det måste finnas vilja att riva hierarkier och maktövertag. Dessutom går det att använda styrmedel och skapa ett samhälle som ger alla människor chansen till ett jämställt liv. Exempel på detta är bättre boendeservice, kortare arbetstider och arbetsresor, utbyggd barnomsorg, metodisk integrering av kvinnorna och männen på alla nivåer både i hemmet och utanför.

Inom Mitten i Åbo kan vi flickor iaktta ett mönster som alltid följes. Av gossarna. Det praktiska skitjobbet lämnas alltid åt pålitliga flickor, dvs det som gossarna fattat beslut om skall utträttas. Gossarna vill styra och ställa och vill göra det av gammal hävd. Beslutsfattandet är förknippat med mansrollen. Man tänker inte ett dugg på att man trampar ner de flickor, som är goda ämnen till blivande kommunalpolitiker, som redan nu behöver träning. Vissa flickor orkar kämpa emot allt detta, men hos en del sjunker självförtroendet

och de känner sig värdelösa och utstötta.

Varje gång vi producerar Mittentidningen (inte alltför ofta) önskar gossarna skriva de läckraste artiklarna, de mest vägan- de och ledaren. Spaltfyllnaden däremellan kan väl flickorna klara av. Renskrivning och hela det praktiska skedet kastas ö- ver på flickorna, som tröttnas ut så att de inte orkar åstad- komma skärpta artiklar på nätterna för de studerar flitigt på dagarna. Försöker vi mobilisera upp gossarna skyller de på att de har tent i morgon eller att de skall delta i ett viktigt förbundsmöte. Oj då, såna viktiga herrar! Det som på ett eller annat sätt kan inverka på ens kommande karriär går först. Det har alla gossar djupt rotat inom sig, till och med de som är första årets studerande. Jag tror vi är tvungna att gå till gossarnas föräldrar eller till skolan för att finna roten till det onda. Där har man lärt ut en massa attityder. Först skall vi ruska om alla grundskollärare och föräldrar, gång på gång. Sedan måste vi ständigt påpeka för skatteverket, postverket, och andra byråkratiska instanser att de skall sända sina frå- geformulär till kvinnor och ange deras egen titel. Inte som nu när man titulerar kvinnor som fru till nat.kand. (luonnontie- teen kandidaatin vaimo). Den fru som jag känner till som se- nast titulerades såhär är själv ekonomimagister.

Vårt botemedel är, tror jag, att låta vattendroppen urholka stenen. När den träffat tillräckligt många gånger når vi ett bestående resultat. Vi måste slå till varje gång - med rättel- se - när någon försyndar sig mot oss. Också när kvinnor själ- va gör det. Ingenting förändras om vi stillatigande går hem och gråter en skvätt och får tusen neuroser på kuppen.

Det finns inga restriktioner mot att njta av livet, att ha roligt, att klä sig snyggt. Det skall inte gå längre än att vi respekterar varandra. Vi flickor skall inte använda vårt yttre som ett försäljningsargument på könsmarknaden. Det går att mäta kvinnans självförtroende i en mängd rekvisita som hon tror att hon behöver för att vinna uppskattning.

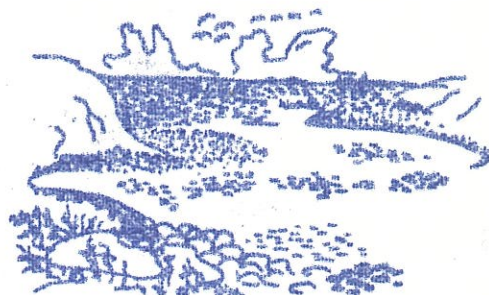
Kvinnorna i Kina är i stort sett lika klädda, i stället lägger man märke till deras personlighet.

Och det här sade

BIRGITTA ÅMOSSA

från Åbo-Mitten

MITTEN OM WAHLBECK :

Svenska utbildningskommittens betänkande , den så kallade Wahlbeckluntan, ligger högt placerad på listan över debattämnen i Svenskfinland just nu. Också Mittenförbundet har bildat sig en uppfattning och tagit sig en ställning. Det är att hoppas att lokalavdelningarna tar del av detta ställningstagande, börjar eller fortsätter sin debatt och framför allt bevakar situationen och hur åsikterna riktar sig.

Mittenförbundets ställningstagande till svenska utbildningskommittens betänkande:

Allmänt

Mittenförbundet anser att de utbildningspolitiska målsättningarna är underställda de samhällspolitiska. Utgående från detta strävar Mittenförbundet också inom utbildningspolitiken till att förverkliga ett jämlikt samhälle i balans med naturen, ett samhälle där människan ställs i centrum.

Utbildningens roll blir således att ge de studerande färdigheter som gör dem kapabla att klara av arbetsuppgifter i ett samhälle uppbyggt omkring lokalsamhällets struktur och att befrämja utvecklingen mot lokalsamhällets struktur.

För att den första målsättningen skall kunna förverkligas måste utbildningen ge en bred tvärvetenskaplig kunskap på alla områden. Den måste ge förmåga att inhämta nytt stoff, speciellt goda kunskaper i ekologi, sociologi och avancerad mjuk teknologi. Dessutom bör utbildningen ge de studerande färdigheter i den praktiska tillämpningen av de teoretiska kunskaperna.

Förverkligandet av den andra målsättningen kräver för det första det att undervisningens innehåll ändras. Man bör frångå dagens utbildning som oftast värdesätter ekonomiska och tekniska ämnen framom naturlära och humanistiska ämnen. För det andra krävs det att undervisningen anpassas till de lokala förhållanden i mycket högre grad än nu. För det tredje bör utbildningen till sin struktur gynna social och regional jämlikhet, samtidigt som den genom sin infrastruktur bör gynna en balanserad utveckling.

Mittenförbundet betonar att man måste se den finlandssvenska utbildningen som en helhet. Existerande institutioner har sitt egenvärde som resurser för det kommande utbildningssystemet. För att kunna skapa en högklassig utbildning på finlandssvenskt håll måste man fördomsfritt kunna tillgripa speciallösningar i de fall där det behövs.

Brister inom utbildningen

Mittenförbundet anser att mellanstadierefor men är synnerligen viktig för att råda bot på de brister som finns inom ramen för dagens utbildning på mellanstadiet. Dessa brister kan indelas i tre huvudgrupper, nämligen brister i utbildningens yttre struktur, utbildningens inre uppbyggnad, utbildningens resurser och ojämlikheten i utbildningen. Utbildningen är uppbyggd för att tillfredsställa städernas behov av arbetskraft. Oftast glöms glesbygdens behov bort. Man anpassar inte utbildningen till de lokala ~~behoven~~ förhållandena utan utbildar folk till urken som de ej kan utöva på sin hemort, samtidigt som det finns behov av skolad arbetskraft som inte tillgodoses. Detta innebär att utbildningen blir en drivfjäder för avfolkningen av landsbygden.

Utbildningssystemet är ännu ojämnt fördelat både socialt och regionalt. Utbildningssystemet är fortfarande oenhetligt, trots genomförandet av grundskolan finns det rester kvar av det gamla parallellskolesystemet. Likaså är den allmänbildande undervisningen för kort och motsvarar inte de krav samhället ställer på den, inte heller ger denna utbildning underlag för kunskap om hur man skall bemästra aktuella problem som t.ex. miljöförstöringen. Yrkesutbildningen efter den allmänbildande undervisningen är dåligt utbyggd och planerad, samtidigt saknas ett ordentligt omskolningssystem. Detta leder till att en alltför stor del går direkt ut i arbetslivet, samtidigt som en del tjänster måste besättas med överkvalificerat folk och andra igen med inkompetenta personer.

Även inom utbildningens inre uppbyggnad finns det brister. Bland annat saknas en helhetssyn helt och hållet i dagens utbildning, samtidigt som en stor del av de kunskaper man erhåller baserar sig på minneskunskaper. En teknokratisk övertro på de tekniska och ekonomiska ämnena dominerar. Den pedagogik som utformas inom utbildningen är till sin natur auktoritär.

I dagens läge är resursbrister inom utbildningen uppenbar. Bland annat märks bristen på läromedel och tillräckligt goda studie- och andra utrymmen.

P.g.a. den rådande resursbristen har man inom utbildningen ofta tillgripit lösningar som ytterligare stärker ojämlikheten inom utbildningen, bland annat genom skapandet av stora utbildningsenheter. Likaså har inte principen om gratis skolgång ännu förverkligats på alla stadier, denna situation har inte blivit bättre av att studiestödssystemet ännu är outvecklat.

För att råda bot på dessa missförhållanden inom mellanstadiets utbildning anser Mittenförbundet att gymnasialstadiet bör utformas utgående från följande riktlinjer:

Utbildningen bör anpassas till de regionala förhållandena. På det viset utnyttjas resurserna bäst och utbildningsanstalterna kan utöva intimt samarbete med den omkringliggande bygden. Befolkningens utbildningsnivå bör garanteras genom att man höjer utbildningens nivå utgående från samhällets krav. Utbildningsväsendets verksamhet och administration bör förenhetligas, principen bör vara att besluten fattas så lågt som möjligt, d.v.s. av kommunala organ eller kommunalråd. Ojämlikheten i utbildningen bör avskaffas och utbildningen bör utvecklas utgående från principen om regional jämlikhet.

Mittenförbundet anser därför att uppbyggnaden av utbildningen bör reformeras enligt följande:

1. För att motverka det ojämlika utgångsläget bör en förskola införas successivt. I första hand bör förslaget realiseras så att sexåringarna först kommer inom ramen för en förskola inom läropliktskolan. Undervisningen i förskolan bör ta sikte på att underlätta socialisationen till skolan och dess verksamhet.

2. Yrkesutbildningen på gymnasialstadiet bör ske inom breda grundlinjer omfattande 1-4 års kurser.
3. Detta förutsätter att statsrådets principbeslut från år 1974 om jämställande av yrkesutbildningen och det traditionella gymnasiet bör förverkligas så att alla får möjligheter till yrkesutbildning efter det allmänbildande skedet.
4. Angående utbildningens inriktning är det två principer som bör följas. För det första principen om lokal anpassning. Utbildningen skall i största mån anpassas till den lokala arbetsmarknaden. Den andra principen är att sådana ämnesområden som ett högresurssaamhälle är i behov av prioriteras högt. Det gäller t.ex. jordbruk, skogsbruk, fiske, hantverk, samt kunskaper om återanvändning och "mjukteknologi".
5. För att förverkliga detta på finlandssvenskt håll bör användningen av utbildningens resurser koordineras.
6. För att avskaffa sociala och ekonomiska hinder för utbildningen bör undervisningen göras gratis på alla nivåer.

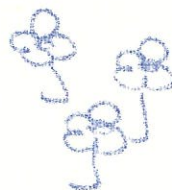
Utgående från dessa grundläggande målsättningar har Mittenförbundet granskat Svenska utbildningskommittens förslag till utvecklandet av gymnasieutbildningen på finlandssvenskt håll.

GYMNASIESKOLANS STRUKTUR

Intagningskapaciteten

Vad gymnasieskolans intagningskapacitet gäller är Mittenförbundet i stort sett ense om kommittens förslag. Det är helt riktigt, att en kostnadsfri utbildning på mellanstadiet bör vara en rättighet som tillkommer alla elever som avslutar grundskolan. Samtidigt poängterar Mittenförbundet dock att studiestödssystemet bör utvecklas till ett minimilönsystem. Utgående från förbundets allmänna utbildningspolitiska och samhällspolitiska målsättningar och samhällsutvecklingen konstaterar man att en förlängning av utbildningstiden blir nödvändig för att skapa en utbildning som motsvarar de krav samhällsutvecklingen ställer på den. Mittenförbundet konstaterar med tillfredsställelse att kommittén utgått från att alla skall kunna bo hemma under gymnasialstadiet. I frågan om folkhögskolans roll inom gymnasialstadiet konstaterar Mittenförbundet att förutsättningarna för skapandet av regional jämlikhet och skapandet av ändamålsenliga och praktiska lösningar förutsätter att folkhögskolinstitutionen får en roll inom gymnasiereformen.

Mittenförbundet uttalar som sin åsikt att folkhögskolinstitutionens roll närmast kommer att ligga inom det s.k. sektorskedet.

Gymnasieskolans uppbyggnad

Mittenförbundet anser att kommittens förslag till strukturering av gymnasieskolans uppbyggnad, där man går in för sju utbildningsområden i stället för tjugofyra grundlinjer är ändamålsenlig och riktig utgående från följande faktorer:

1. Den ger större möjligheter till tvärvetenskaplighet i utbildningen samtidigt som förslaget till struktur skapar stora möjligheter för att förverkliga kravet på att utbildningen skall ge en helhets-syn. Kommittens förslag om sju utbildningsområden i stället för 24 grundlinjer är ägnat att förenhetliga organisationen och verksamheten vilket är befogat med tanke på det allmänbildande stoffet, som i stort sett är gemensamt.
 2. Skapandet av utbildningsområden är flexiblar, än tanken på ett stort antal grundlinjer och möjliggör ett smärtligrare byte från en studieriktning till en annan. Samtidigt är detta system mindre resurskrävande och möjliggör en ändamålsenligare användning av utbildningens krävande resurser.
 3. Utgående från förslaget om regional jämlikhet och principen om att alla elever på gymnasialstadiet i mån av möjlighet skall kunna bo hemma bör förslaget om utbildningsområden ses som en mera utvecklade modell som är enklare att förverkliga med tanke på det relativt spridda finlandssvenska elevunderlaget. Samtidigt som det möjliggör upprätthållandet av mindre utbildningsenheter.
- I fråga om indelningen av utbildningsområdena anser Mittenförbundet att en omfördelning borde vidtas. Bevaknings- och skyddsområdet kunde t.ex. uppdelas på det tekniska och det samhällsvetenskapliga området. Vidare vore det skäl att bryta ut hantverks- och konstutbildningen till ett speciellt utbildningsområde som samtidigt borde ges högre prioritet.
- En teoretisk gymnasieutbildning bör behållas som ett utbildningsområde.

Vidare konstaterar Mittenförbundet att försöksverksamheten för gymnasieskolan bör sättas igång på finlandssvenskt håll så fort som möjligt för att anpassa grundskolan och högskoleväsendet till mellanstadierformen. Mittenförbundet anser att försöksverksamheten för mellanstadierformen också bör omfatta folkhögskolan.

Högskolstadiet

Det finlandssvenska högskolväsendet har under det senaste decenniet visat en stark vilja till utveckling. Speciellt inom de enspråkiga högskolenheterna har man med stor iver och tillförsikt diskuterat framtidsutsikterna. Eftersom man inom hela utbildningsväsendet sett sig stå inför en lång rad omfattande reformer, främst grundskolereformen, förskolereformen och mellanstadierformen och olika lokaliseringsförslag hade framkastats beträffande högskoleväsendet, ansågs det nödvändigt att tillsätta ett organ för att utreda samordna och föreslå principer för den finlandssvenska utbildningens utveckling.

Detta organ, Svenska utbildningskommittén (1973-1976) lämnar i den del av betänkandet som berör högskolorna tydliga spår av svåra inte åsiktsmotsättningar. Man har dock kunnat enas om att det är samhällets behov som måste utgöra utgångspunkten för utbildningssträvandena. Därvid har man också långt beaktat de speciella krav och behov som den finlandssvenska nationalitetens och -kulturens framtid ställer. Kommittén har försökt utgå från följande tre målsättningar: social, regional och språklig jämlikhet inom utbildningen. Den har dock inte lyckats konkretisera dessa i sina förslag.

Mittenförbundet anser att de viktigaste kraven PÅ DEN FINLANDSSVENSKA HÖGSKOLESEKTORNS utveckling borde vara följande:

- kravet på social och regional jämlikhet. Alla bör ges lika förutsättningar till utbildning. Detta innebär bland annat att studenternas studiesociala ställning tryggas.
- kravet på fyllandet av den finlandssvenska befolkningens servicekrav på modersmålet. Detta innebär bland annat att man tryggar tillgången på utbildad svensk eller tvåspråkig arbetskraft inom alla serviceyrken. I vissa fall måste detta ske genom kvotering av svenska studenter till olika utbildningslinjer. Detta är även såsom kommittén påpekar olyckligt om tvåspråkiga utbildningsenheter lokaliseras ut till enspråkigt finna orter.
- kravet på vetenskaplig kvalitet, som bl.a. innebär tvärveten-

skaplighet och bredd inom utbildningsenheterna. Detta innebär också att de svenska utbildningsenheterna bör förmedla utbildning som leder till samma kompetens som motsvarande finska enheter. För att garantera utbildningens standard bör forskningsresurser garanteras alla enheter.

- dessutom bör man vid lokaliseringen av utbildningsenheterna beakta de sekundära inverknings effekter dessa har på placeringsregionen.

Utgående från ovanstående målsättningar konstaterar Mittenförbundet en del brister i de konkreta förslag kommittén lägger fram.

Mittenförbundet konstaterar att den trepunktsmodell för högskoleutbildningen som Wahlbeck utgått ifrån har många fördelar. Speciellt om modellen som Wahlbeck tänkt sig kompletteras med högskoleundervisning även på andra orter av typ tillfälliga kurser och sommaruniversitet.

Vid behandlingen av lokaliseringsfrågorna har man inte tillräckligt utgått från att försöka skapa fungerande helheter på högskoleutbildningens tre förslagna centralorter.

Sålunda omöjliggör t.ex. en förflyttning av handelshögskolan vid Åbo Akademi (HHÅA) det givande samarbetet mellan å ena sidan HHÅA och å andra sidan framförallt statsvetenskapliga fakulteten (SF) och humanistiska fakulteten (HF) men också andra fakulteter vid Åbo Akademi. Kommittén nämner det planerade språkligt-merkantila utbildningsprogrammet vid HF men noterar inte de övriga samsamarbets formerna och drar framför allt inga slutsatser därav.

Mittenförbundet anser att den merkantila sektorn är alldeles tillräckligt utbyggd på finlands-svenskt håll. En utlokalisering av HHÅA skulle innebära att man måste satsa ytterligare resurser inom den merkantila sektorn. Dessa resurser kunde enligt Mittenförbundets åsikt utnyttjas bättre om de i stället används för att stärka pedagogikundervisningen och forskningen i Vasa. M

Mittenförbundet stöder tanken på att Vasa skall stärkas som högskoleort. Detta bör ske genom att Lärarhögskolan utvecklas och breddas. Den pedagogiska undervisningen och forskningen bör utvecklas genom att professurerna i pedagogik vid Helsingfors universitet och Åbo Akademi överförs till Lärarhögskolan.

Vidare bör basen breddas genom att Svenska social- och kommunalhögskolan flyttas till Vasa, medan HHÅA således bör bli kvar i Åbo. Svenska kommunal- och socialhögskolan skulle tillsammans med pe-

dagogiska fakulteten bilda en fungerande enhet och dessutom tillfrädsställa lärarutbildningens behov av samhällelig anknytning. Samtidigt bör social- och kommunalhögskolans standard höjas till fullvärdig högskolenivå. För att garanterera detta bör professuren i socialpolitik vid Åbo Akademi överflyttas till Soc & kom. Vidare bör ingenjörernas utbildning i markplanering ske i samband med Soc & kom.

Mittenförbundet stöder kommittén i dess åsikt att man så långt som möjligt bör bygga den finlandssvenska högskoleutbildningen på enspråkigt svenska enheter.

Så här har alltså Mittens Möte tagit ställning, nu gäller det för lokalavdelningarna att tänka på saken, diskutera och debattera.

Hägg I !

Studenter: OBS

Den 21-22 augusti träffas vi på Kirjais. Vi håller en lätt träff i sommaranda. Och vi diskuterar:

- Mitten och SYL
- Mitten och SSK (Det svenska studentsamarbetet)
- Mitten och de nya studenterna
- Mitten och stud.kårvalen
- Vad bör Mitten-info nr 1 på hösten innehålla
- Hur sommaren har varit samt
- Annat viktigt

Vi bör också ha grupparbete per högskola för att få konkret resultat av våra diskussioner.

Anmälningarna tas emot av lokalavdelningsordförandena eller direkt till det tillfälliga sommarförbundskansliet: tel. Pensala 238.

Senaste anmälningdag. 6/8 -76

Speciellt intresserade skolelever är också välkomna.

Elever: OBS

Vi håller vår sedvanliga sommarkurs, som varar ca en veckas tid runt väckoslutet 7-8 augusti. Det kommer att ges goda bad och friluftsmöjligheter på Kilens hembyggsdagård i Sideby, där kursen hålls.

Vidare kommer vi att behandla

- utbildningspolitik
- internationell politik
- FSS
- och naturligtvis mittens politik

Reservera tid för mittens svängiga sommarkurs.

Anmäl dig senast den sista juli åt Magnus Hertzberg 90/780059

Yngve Jern 961/212782

MITTENFÖRBUNDETS FÖRBUNDSSTYRELSE::

Peter Backa, ordf	90/484896	Ekållen 9 H:fors 53
Rabbe Eklund	961/242496	Skolhusgatan 10 Vasa 10
(Janne Salonen	961/242152	Kyrkoesp. 5 B 4 Vasa 10)
Kaj Grahn	90/4682553	Jämäräntäival 13 C 6 Esbo 15
(Patrik Östman	90/4682779	Bistervägen 6 B 312 Esbo 15)
Maj-Britt Höglund	90/767355	Rautalampiv. 5 C 35 H:fors 55
(Thomas Stenius	90/488705	Ramsey strand 3 A3 H:fors 33)
Magnus Nyström	921/372666/169	Stud.byn. 1B1 Åbo 50
(Johanna Aminof	-----	Nylandsg. 8 C 88 Åbo 50)
Stefan Palm	921/376318	Studentbyn 32 A 14 Åbo 50
(Ulli Brommels	921/373256	Studentbyn 8 C 27 Åbo 50)
Marie Philflyckt	90/788288	Rödluvansv. 12 A H:fors 82
(Renata Svedlin	939/13049	25500 Kauttug)
Mikael Swanljung	90/638300	Rehbindersv. 3 H:fors 15
(Irina Heånell	90/2976126	02440 Bobäck)
Henrika Zillacus	90/537091	Ennfåregränd 3 E76 Vanda 60
(Agneta Stenlund	90/487935	Locklajsvägen 18 B 44 H:fors 33
Gunilla Sandler	-----	Gustavsrov. 66 Vsa 25
(Christer Svedmark	961/212117	Fredsvägen 3 Vasa 22